

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 2/2021

Úvodník

Mesiac september býva nielen pre žiakov ale aj rodičov a učiteľov veľmi zložitý.

Koniec rannému vyspávaniu, sladkému leňošaniu a slobodnému venovaniu sa našim koničkom. Nastupujeme totiž do školy. Nikto však v tejto dobe nevie, koľko sa v nej zdržíme a koľko času sa budeme vyučovať cez počítať – dištančne. Väčšina sa do školských lavíc teší, no určite sa nájdú aj takí, ktorí netrpezlivo očakávajú lockdown. Aby sme všetkým nástup do školy spríjemnili, prichádzame opäť s naším Úsmevom. Chceme vám pripomenúť, akí ste boli v posledných mesiacoch minulého školského roka perfektní a čo všetko sa v škole vďaka vám udialo. Triedne odpusty, výlety, MDD, zber odpadkov, vaše úspechy a krásne výtvarné práce... to je len zlomok toho, o čom sme pre vás písali. Tiež sa chcem pochváliť rubrikou Naše naj..., kde vám teraz i v nasledujúcich číslach budeme približovať zaujímavé hobby.

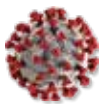
Nebojte sa, zvládneme to! Určite sa vám podarí naplno zahryznúť do vzdelávania a školských aktivít a my o nich s radosťou budeme písať. No o nich až v budúcom čísle.:)

šéfredaktorka
Zuzana Vonšáková, 9.A
usmevczs@gmail.com

Projekt Rodina, II. kategória. – Karin Stašová

Ako bolo, ako bude

Tak a dočkali sme! Po dlhom polroku dištančného vzdelávania sme opustili monitory počítačov a opäť sme v polovici apríla zasadli do školských lavíc.

Žurnalistky pri adaptačných hrách

... práca v skupine nás baví ...

Najprv len tak pozvoľne. Čakali nás hodiny trávené s triednymi učiteľmi a rôzne tvorivé aktivity zamerané na komunikáciu, riešenie konfliktov a problémové správanie. Vyučovanie sme prvé dva týždne končili vždy len piatou vyučovacou hodinou.

Pokračovanie na str. 2

SUPER NÁVŠTEVA NA SLOVENSKU

Každý z nás sa teší, keď v rodine prežívame nejakú oslavu, sviatok, počas ktorých príde aj návšteva.

V týchto dňoch k nám prichádza návšteva, ktorá je veľmi vzácna.

Naša krajina patrí medzi tie menšie krajiny, no Svätý Otec František si zaumienil, že ju navštívi.

Myslím, že to všetkých milo prekvapilo. Začali veľké prípravy, ktoré však komplikuje Covid.

Aj keď mnohí na osobné stretnutie nepôjdeme, budeme jeho kroky po Slovensku pozorne sledovať prostredníctvom televízie.

Slovensko navštívil aj pápež Ján Pavol II, a to v rokoch 1990, 1995, 2003.

Najbližšie k našej dedine bol v Levoči, no mnohí si pamätajú aj jeho návštevu v neďalekom poľskom meste Zywiec či Zakopanem.

Verím, že sa pápežovi bude u nás páčiť, a hlavné je, aby sme prijali jeho povzbudivé slová.

Ester Pitáková, 8.A

ÚSPECHY ŽIAKOV V ŠKOLSKOM ROKU 2020/21

1. miesto Františka Grobarčíková
Okresná literárna súťaž
3. miesto Villa Zerna
– celoslovenská literárna súťaž
– Tamara Vronková
3. miesto Villa Zerna
– celoslovenská literárna súťaž
– Karin Stašová – báseň bola
uverejnená vo vianočnom vydaní
časopisu Úsmev

1. miesto Detský literárny majáček
– Kristína Pindjaková – text bol
uverejnený vo veľkonočnom vydaní
časopisu Úsmev
1. miesto Detský literárny majáček
– Martina Vonšáková
1. miesto Detský literárny majáček
– Nina Kolčáková
2. miesto Detský literárny majáček
– Lea Labudová

2. miesto Detský literárny majáček
– Eva Perveková
3. miesto Jazyková súťaž ABC
– Anežka Stašová
1. miesto Detský literárny majáček
– Anežka Stašová

**Vítazom srdečne blahozeláme
a prajeme veľa kreativity aj v tomto
školskom roku** -red-

Ako bolo, ako bude

Dokončenie zo str. 1

Nepreberali sme nové učivo, len sme upevňovali, čo sme sa naučili doma. Navštívil nás aj náš rodák don Jožko Luscoň a nechýbala duchovná obnova. Podmienkou prezenčného vyučovania boli pravidelne raz týždenne robené antigénové testy, samozrejme s negatívnym výsledkom.

Postupne sa však toto obmedzenie zrušilo a jún sme prežili bez výterov

z nosa. Epidemiologická situácia sa výrazne zlepšila.

Teraz začíname ďalší školský rok. Niektorí, tí nad dvanásť rokov, nastupujú už ako zaočkovaní. Pre niektorých (aj pre mňa) to už bude posledný školský rok v základnej škole. Za dverami však na nás číha ďalšia mutácia covidvírusu – delta- infekčnejšia, ktorá vraj dostane každého. Výhodu by mali mať zaočkovaní, ktorí by sa mali

vyhnúť ťažkým stavom a nemocničným lôžkam. Uvidíme. No jednoznačne by už iste nikto nechcel ostať doma v „polročnej karanténe“. Školy by sa už nemali zatvárať celoplošne, len triedy, v ktorých sa vyskytne nakazený žiak. Škola žiakom poskytne testy, ktoré im budú doma robiť rodičia. Dúfam teda, že si deviatku užijem, ako sa patrí. I keď Testovanie 9 a príjmačky mi vyvolávajú kŕče v bruchu, verím, že ich dobre zvládnem a tento školský rok skončí na výbornú.

Zuzana Vonšáková, 9.B

SEGOLAND

Ku zakončeniu školského roka patria neodmysliteľne aj školské výlety.

Pandémia nám však skomplikovala celý školský rok a inak to nebolo ani s koncoročnými výletmi. Zatiaľ čo sa v minulosti výlety plánovali aj niekoľko mesiacov, teraz sme ešte v polovici júna nevedeli, či vôbec niekde môžeme cestovať. Epidemiologické podmienky sa totiž neustále menili. Nakoniec to však dopadlo dobre a väčšina tried si naplánovala výlety aspoň do blízkeho okolia po Orave. My, ôsmaci, sme však nezabudli na návrh, ktorý nám ešte pred prvou vlnou epidémie navrhla

Tretiaci

Tretiaci zvolili koncoročný výlet do Oravskej Lesnej. Vysmiati vo vláčiku...

pani učiteľka triedna Kutláková – navštíviť lezecký park Segoland v Martine. „Otravovali sme“ dovtedy, kým sa myšlienka nestala skutkom a deň pred vysvedčením, 29. júna, sme sa vybrali na vytúžený koncoročný výlet do spomínaného Martina. Segoland je lanový park, ktorý má štyri dráhy. Čím je dráha vyššia, je náročnejšia. Štvrtá – najvyššiu zvládnu už naozaj profi lezci. Väčšina z nás si vybrala tretiu dráhu. Prešli ju celú bez väčších problémov, iní dali len polku. Každopádne všetci museli vydať zo seba nielen silu ale aj sebazápor, vytrvalosť, odvahu a odhodlanie. Po lezení nesmela chýbať návšteva obchodného centra a osvieženie zmrzlinou. Mne osobne sa výlet veľmi páčil a určite som tam nebola poslednýkrát.

Nina Kolčáková, 9.B

Koncoročný výlet ôsmakov v lezeckom centre Segoland v Martine

Trúfli sme si aj na takéto výšky

RE 246 – 2.0 NENECHAJ TO LEŽAŤ!

Deviatačky našli v prírode aj takéto unikáty

V máji sa naša škola zapojila do zaujímavej kampane, ktorej cieľom bolo zlepšiť nielen životné prostredie.

Komisia pre mládež rozbehla kampaň RE 246 – 2.0. Inšpirovaní encyklikou pápeža Františka Laudato Si chceme mladým priblížiť odkaz tohto dokumentu aj cez praktickú výzvu. Svätý Otec nás v nej pozýva chrániť jeden z najväčších Božích darov, ktorým je príroda. Keď sa začneme viac zaujímať o naše prostredie, ozdravie nielen príroda, ale aj naše vzťahy.

Naším cieľom bolo teda spolu vyzbierať 246 vriec odpadu (práve toľko bodov má encyklika), a tak konkrétne prispieť k zveladeniu nášho spoločného domova a nenechať ležať odpad tam, kde nepatrí. Ďalším cieľom bolo pomôcť žiakom čo najefektívnejšie spolupracovať v kolektíve a zároveň udržiavať vzťahy medzi žiakmi.

Kampaň prebiehala od 1. mája do 23. mája. Žiaci z druhého stupňa našej školy sa zapojili do nej zapojili 5. mája 2021. Spolu s triednymi učiteľkami sa presunuli na rôzne miesta v dedine a zbierali odpady. Je až neuveriteľné, koľko odpadu sa podarilo vyzbierať, napriek tomu, že každá domácnosť vlastní smetnú nádobu a pravidelne sa v obci zbierajú plasty! Ľudia sa môžu odpadu zbaviť v pohodlí domova, no i tak odpad vyhadzujú

ďaleko do prírody. Neuveriteľné, ako niektorí zmýšľajú!

Spoločnými silami sme nazbierali až 277 vriec (čiže sme preskočili aj body encykliky). Až 90 vriec sa podarilo nazbierať 6.B, 50 vriec 9.A, 8.B a 7.A nazbierali po 35 vriec, 21 – 5.A, 20 – 6.A, 16 – 5.B, 10 – 8.A. Za vytrvalosť dostali žiaci sladkú odmenu. Z akcie sme taktiež urobili aj zopár fotiek, ktoré by sa mali stať súčasťou fotoknihy, ktorú organizátori kampane venujú Svätému Otcovi, ktorý nás teraz poctí svojou návštevou.

Prečo RE 246 – 2.0?

RE – začiatkové písmená anglického slova „recollect“ – „vyzbierať“ 246 – určuje počet bodov encykliky Táto kampaň je už druhá v poradí 2.0 – druhé kolo aktivity, jej prvá časť sa konala na jeseň minulého roka

Nina Kolčáková, 8.A

... tak tomu sa hovorí úlovok ...

Kmín čiže rasca

Leto je už za nami a prechádzky po lesoch, lúkach tiež. Tieto naše lúky nám ponúkajú veľa liečivých bylín a korenín, medzi ktoré patrí aj rasca, u nás nazývaná kmín.

Väčšina z nás už toto korenie nezbiera, pretože si ho jednoducho kúpime v obchode. No naše prababky si ho museli nazbierať, pretože rasca bola súčasťou každodennej prípravy jedla. Babky ho dávali všade: do chleba, zemiakov, kapusty... Veľmi známa je u nás polievka „kminuľa“, ktorú zvlášť varili mamičkám, ktoré dojčili svoje deti. Tie potom neboleli brušká.

Naše prababky prechádzali cez lúky, po okrajoch ciest a zbierali po stebľoch

rascu, až z nej vytvorili veľké kytice. Tieto veľké bukrety kmínu zviazali a na dverách humna sušili. Týchto kytíc kmínu bolo veľa, zakryli často celé vráta. Po usušení ho na bielej plachte, za pomoci cepov, vymlátili. No rasca nebola ešte čistá, niekde ostali väčšie stebľá. Na dôkladnejšie čistenie preto použili maxi sitko, ktoré rascu prečistilo. Ak sa aj stalo, že kmín bol ešte znečistený, prečistili ho manuálne, pomohol im pri tom vietor, ktorý nečistotu zobral.

Ak sa na budúci rok budete prechádzať po našich lúkach, popýtajte rodičov, aby vám ukázali rascu, ako rastie a skúste si ju nazbierať. Je určite voňavejšia ako tá „obchodná“. A aj samotné jedlo vám bude určite chutiť viac, keď tam uvidíte kmín, ktorý ste si sami nazbierali. Ešter Pitáková, 8.A

...pri práci...

Pohánkovec japonský

Zlatobyľ obrovská

Piataci pozorne počúvajú pokyny budúcej pani učiteľky Patrície Rusnákovej

Piataci vypátrali **VOTRELCOV**

VYPÁTRAME VOTRELCOV! – takýto názov niesla pozvánka pre žiakov 5.B. Tí ju dostali od budúcej pani učiteľky Patrície Rusnákovej.

Žiaci pod jej vedením a tiež s pani učiteľkou Marianou Kutliakovou hľadali v našej obci Sihelné invázívne druhy rastlín. Zaujímavé podujatie, kde sa piataci mohli na chvíľu stať vedcami, sa konalo v piatok 4. júna. Počasie žiakom prialo a okrem krásne stráveného poobedia v prírode, žiaci naozaj podľa mobilnej aplikácie, pripravených pracovných listov a aktivít našli až tri druhy nebezpečných rastlín priamo v dedine. Dávajte si teda pozor, či taký votrelec nerastie aj vo vašej blízkosti.

Prvým takým je **Pohánkovec japonský**. U nás nie je pôvodnou rastlinou, o čom svedčí aj jej názov. V minulosti sa pre svoju dutú stonku a výšku okolo 2 metrov využíval ako okrasná rastlina. Susedia si po dedinách túto rastlinku brávali a šírili medzi sebou pre vzhľad rastliny. Mnohí ani netušili, čo je to za rastlinu a čo od nej vôbec možno očakávať. Dnes sme múdrejší, najmä ak sa viac pozeráme na okrasné záhrady a chyby z minulosti.

Medzi ďalšie takéto rastliny rastúce v našej obci patria **zlatobyle**. Ide o trváce byliny pôvodom zo Severnej Ameriky. Dostali sa k nám ako okrasné a medonosné rastliny. Dorastajú do výšky 50 – 250 cm. Súkvetie tvoria úbory drobných žltých kvetov, usporiadaných do hustých chocholičatých metlín. Kvitnú od konca augusta do septembra. Rýchlo a ľahko osídľujú nevyužívané plochy alebo plochy vytvorené človekom.

Zlatobyľ kanadská dorastá do výšky 50 až 150 cm. Často ju vidíme v záhradách. Nielen u nás ale aj na celom Slovensku ju môžeme nájsť pozdĺž železničných tratí, cestných komunikácií, pri opustených sídlach a v okolí priemyselných závodov.

Zlatobyľ obrovská je vyššia ako kanadská. Navzájom sa líšia tvarom listov a ich usporiadaním na byli, chlpatosťou byle aj rubovej strany listov. Byle sú holé, len v čase kvitnutia môžu byť aj riedko chlpaté, v dolnej časti väčšinou červenkasté. Listy sú striedavé, kopijovité, od polovice listu na okraji pílkovité. Súkvetie je metlina, tvorená oblúkovito ohnutými strapcami s úbormi drobných žltých kvetov, smerujúcich nahor. Okrajové jazykovité samčie kvety sú dlhšie ako vnútorné samičie kvety terča. Kvitne tiež od augusta do septembra, prípadne októbra.

Zbaviť sa takýchto votrelcov nebýva vždy jednoduché. Vzhľadom na tvorbu veľkého množstva plodov a semien a na ich prevažné rozširovanie sa pomocou vetra, je potrebné rastliny ničiť pred vytvorením plodov. Najjednoduchšie odstraňovanie je mechanické, odporúča sa ich ostrihať, orezať súkvetia, prípadne kosiť plochy s rastlinami pred rozkvitnutím. Najúčinnšie odstraňovanie spočíva vo vytrhaní rastlín zo zeme aj s koreňmi. V prípade plošného výskytu je účinné skosenie pred zakvitnutím rastlín.

Natália Pientáková 9.A

Votrelec vypátraný

Zlatobyľ kanadská

MDD oslávila 6.A s pani učiteľkou Novákovou hrami, pizzou...

Deň DETÍ

Pandémia so sebou priniesla veľa obmedzení, pozastavila kultúrne podujatia, oslavy. No 1. júna,

Medzinárodný deň detí, sme v škole oslávili ako sa patrí.

V prvom rade sme sa neučili! No aby sme dodržali aj protipandemické opatrenia, každá trieda si pripravila vlastný program. Niektoré triedy išli opekať, iní si objednali pizzu a hrali rôzne hry. My, žiaci 8.A, sme išli do Námestova, zahrať si bowling. Vytvorili sme 2 skupiny, v jednej boli chlapci, v druhej dievčatá. Nehrali sme súťažne, ale len tak pre zábavu. Niektorým sa bowlingová guľa kotúľala aj mimo dráhu. No veru nie je to až taká jednoduchá hra ako sa zdá! Popri bowlingu sme mali možnosť zahrať si aj biliard. Veľa sme sa nasmiali, super zabavili, upevnili vzťahy so spolužiakmi – priateľmi, od ktorých nás corona na dlhé mesiace oddelila. Nevadili nám ani rúška na tvárach. Našu radosť, že

sme spolu, bolo počuť široko-ďaleko. Samozrejme na záver nechýbalo ani „prekútranie“ obchodov a oddych v reštaurácii. Ďakujeme našej triednej učiteľke za krásne strávený deň.

Nina Kolčáková, 8.A

Bowlingové gule neboli ťažké ani pre dievčatá

Chlapci si užívali biliard

...a nechýbala ani torta 6.A

V zdravom tele, zdravý duch!

Zdravie človeka je zrkadlom jeho životného štýlu, ktorého je neodmysliteľnou súčasťou pohyb, zdravá strava a psychika. Vďaka pohybu naše telo získava množstvo zdravotných benefitov. Pohybová aktivita je nevyhnutná pre náš život. Pokiaľ sa človek venuje pohybovej aktivite pravidelne a v dostatočnom množstve a intenzite, poskytuje telu rôzne benefity, preto je veľmi dôležité vyčleniť si čas pre šport.

Ku koncu minulého školského roka nám na školskom dvore pribudlo exteriérové fitness ihrisko. Kde predtým stáli lavičky, sú teraz fitness stroje, na ktorých si môžeme zacvičiť. Tieto cvičiace pomôcky najviac používame počas telesných výchov ale niekedy aj počas veľkých prestávok a triednických hodín.

Takéto exteriérové fitness parky umožňujú precvičiť si všetky partie tela na čerstvom vzduchu a sú vhodné pre všetky vekové kategórie od starších detí až po seniorov. Práve v čase pandémie, kedy nie je možné cvičiť v interiéri, je to výborná alternatíva na výučbu telesnej výchovy.

Aneta a Kristína Pindjaková

II. kategória – Zuzana Vonšáková

II. kategória – Natália Kozáková

II. kategória – Zuzana Vonšáková

I. kategória – Kristína Chudiaková

1.A

Projekt RODINA

**Každý z nás sa narodil v rodine.
Každý v nejakej rodine vyrastá.
Už prváci sa v našej škole učia, že
tradičná rodina je dôležitá.**

Začína sa posvätením manželov
v kostole, nie pre „papier“, ale pre
Božie požehnanie.

Naši žiaci sa zapojili do celoslovenského projektu RODINA, aby tak obrázkami vyjadrili vďačnosť svojim blízkym. Ďakujeme Pánu Bohu každý deň za svoje rodiny, za našich rodičov, ich obety, ktoré pre nás robia.

Natália Vnenčáková 8.A

II. kat – Jurášová Monika

II. kategória – Tamara Vronková

I. kategória – Natalia Mačincová

II. kategória – Dominika Miklušáková

Juraj Hopjak, 4.B

I. kategória – Alžbetka Vojtašáková

Privítali sme

Rozlúčili sme sa

Triedny odpust

Patrónom našej triedy je Dominik Savio. Jeho pamiatku si pripomínáme 6. mája.

V tento deň sme slávili aj triedny odpust. Už predtým sme sa však začali k nemu modliť deviatnik. Deň odpustu sme začali svätou omšou v našom kostole. Na kázni nám pán farár priblížil život Dominika Savia, ktorý nám je veľkým vzorom. Bol usilovným žiakom, bol poslušný a skromný. Taktiež sme sa dozvedeli o blahoslavenej Imelde Lambertiny, ktorá je patrónkou nás prvoprijmajúcich detí. Po svätej omši sme sa hrali rôzne hry, ktoré doniesli spolužiaci. Aby sme sa posilnili, tak my, dievčatá, sme s pani učiteľkou triednou v školskej kuchynke pripravili sladký puding s ovocím a horúcu čokoládu. Taktiež si každý žiak priniesol niečo

Odpust 6.B

Naša triedna patrónka je Katarína Sienská. Už ako šesťročná mala prvé mystické zážitky – videla strážnych anjelov, ktorí chránia ľudí pred zlom.

Keď mala šesťnásť rokov, stala sa dominikánskou terciárkou. Stále mala mystické zážitky a videnia Ježiša Krista, Pannu Máriu a svätých. Má sviatok 29. apríla. Kvôli pandémie sme však odpust v tento deň nemohli sláviť. Naša triedna učiteľka Martina Pitáková nám však slávenie triedneho odpustu zorganizovala 18. júna. Vybrali sme sa počas neho na turistiku na Pilsko. Už o pol ôsmej sme sa stretli na vyšnom konci. Našu patrónku

Chlapci z 3.B nadšene riešia tajničku o sv. Dominikovi. Zvládneš ju aj ty

dobré pod zub, s čím sme sa podelili. Potom sme si aj zasúťažili v skupinách. Mali sme za úlohu vypracovať tajničku a osemsmernovku, ktoré sa týkali života Dominika Savia. Za správne vyriešenie sme získali sladkú odmenu. Nakoniec sme išli na detské ihrisko a zahrali sa loptové hry a naháňačku. Bol to skvelý deň!

Martinka Vonšáková, 3.B

Kúpanie 6.B

sme poprosili o pomoc a vydali sme sa na vrchol. Cesta hore bola náročná. Počasie nám však prialo a cestou nás sprevádzalo slniečko. Výstup nám trval aj s prestávkami asi dve hodiny, no za ten výhľad to určite stálo. Prechádzali sme cez krásne husté lesy a voňavé rozkvitnuté lúky. Každý sa aspoň raz pozastavil a poriadne si vychutnal prírodu. Na samom vrchole sme si pri kríži urobili triednu fotku, užili si krásny výhľad a pomodlili sa. Potom sme mali kopu voľného času na dobytie energie a oddych. Každý ho využil inak. Niektorí sa užívali výhľad, iní sa prechádzali si a tam a hľadali zaujímavosti prírody.

Po oddychu nás čakala cesta späť. Vtedy sme na sebe začali badať prvé znaky únavy, lebo slniečko bolo vytrvalejšie ako ráno a jeho lúče nám uberali síl. Osvieženie a schladenie sme našli v potoku tečúcom z Pilska. Voda bola studená, ale nám to vôbec neprekážalo. Prežili sme skvelý deň a svätá Katarína mala z nás určite radosť.

Daniela Pindjaková, 6.B

DOMINIK SÁVIO ZALOŽIL

10 božích prikázání nazývame...									
Modlitba k Panne Márii – na retiazke									
Doplň porekadlo Múdrejší ... (čo urobí?)									
Učiteľ učí.... koho? množné číslo									
Len, málo,...									
Doplň názov modlitby Otče...									
Pán Ježiš volal nebeského otca... (otecko)									
	/								
Kam smerujeme – do...									
Raj sa v Starom zákone nazýval									
Kto odsúdil Pána Ježiša na smrť									
Na akom zvierati vstupuje Pán Ježiš do Jeruzalema									
Prvý mučeník (26. 12 meniny)									
Kam chodíme na svätú omšu? Do...									
Doplň: Z Ježišovho boku vyšla krv a...									
Doplň ... rozdávaním rastie / Opak smútku									
Po smrti chceme prísť do...									
Prvá žena sa volala...									
Aká je ľudská duša? Je...									
Nie dosť...									
1. osoba jednotného čísla									
	/								
Nie teraz...									
Na konci modlitby hovoríme...									
Odkiaľ pochádzal Pán Ježiš? Z akého mesta?									
5. prikázanie									
Tvrde i :)									
	/								
Archanjel – bojovník proti diablu									
Kain a...									
V akom meste sídli sv. otec – Pápež?									
Len, málo...									
Sv. prijímanie nazývame									

Dominik Sávio

1. miesto v literárnej súťaži Majáčik

Žiackym perom

Hankina pivnica

Blízko Sihelnianskeho potoka na nižnom konci dediny kedysi stála malá drevenica. Bývala v nej Hanka so svojim manželom a piatimi deťmi.

Žili ako iné rodiny v dedine – skromne a pracovito. Celé leto pracovali na poliach a na jeseň svoju úrodu ukladali do pivnice za potokom, aby mohli počas zimy nakrmiť hladné detské krky.

Keď Hanka zistila, že do rodiny pribudne ďalšie dieťa, jej muž sa veľmi nepotešil. Obával sa, ako ho uživia. No žena rázne povedala: „Keď sa našiel chlieb pre piatich, nájde sa aj pre šieste.“ Postupne sa začali všetci tešiť a horlivo očakávali príchod bábätka. Hanka často sedávala pri vcho-de do pivnice za potokom a spievala uspávanky. Rozmýšľala nad maličkým, či to bude chlapec, či dievča, či zásoby v pivnici budú postačujúce. Predstavovala si svoje dieťaťko, ako bude vyzeráť.

Nastal deň pôrodu. Úsmev na tvárach vystriedal smútok a ich oči zaliali potoky slz. Narodilo sa dieťaťko, ktoré však napriek všetkým snahám babice zomrelo.

Prešiel týždeň i druhý a v predtým veselej chalupy vládlo ticho a smútok. Po večeroch, keď si všetci políhali a pospali, sedávala Hanka pri okienku a pozerala cez zaslzené oči na priezračnú vodu v potoku a na pivničku, pri ktorej strávil s bábätkom v lone veľa času.

Jednej noci však niečo započula. Zdalo sa jej, akoby to bol plač jej dcéry. Bola však už unavená, a tak si myslela, že sa jej to len zdalo. „Treba ísť spať a zajtra dávať lásku ostatným deťom,“ pomyslela si a uložila sa ku svojmu mužovi.

Nasledujúci deň ju prenasledovali myšlienky na nočný plač. Zaháňala ich prácou. Večer jej to však nedalo a keď všetko v chalupe pospalo, znova zobrala sviečku a sadla si k oknu. Mesiace svietil jasne. Osvietil aj pivnicu za potokom, ktorá jej tak prilahla k srdcu. Na chvíľu si zdriemla a po prebudení sa uvidela na pivnici sedieť malé dieťaťko oblečené v bielych šatôčkach. Plakalo do dlaní. Otvorila okno, aby sa uistila, že dobre vidí, že nesníva. Voda v potoku sa začala búriť a zurčať silnejšie. Pretrela si ešte raz oči, aby sa ubezpečila, že nesníva a vybehla von. Nič však už nevidela. Ráno všetko vyrozprávala svojmu mužovi. Ten sa na ňu začudovane pozerál a myslel si, že sa mu Hanka z toľkého žiaľu pomaťla. Večer sa opäť všetko zopakovalo. Jediným rozdielom bolo to, že ku Hanke sa pridala aj jej žena a na vlastné oči videl to čo včera Hanka. Plačúce dieťaťko oblečené v bielom, tak ako včera, zmizlo, keď obaja vybehli z chalupy.

Nočné tajomstvo

*Zahľadel si sa niekedy
 na nočnú oblohu?
 Drobné zlaté trblietavé
 peniažky ti padajú do vlasov
 Tajuplná krása nekonečných
 hlbín vesmíru*

*Odíď ďaleko od svetiel veľkomiest
 Tam uvidíš noc v celej svojej moci
 Rozleje si ti do celého tela
 Ponor sa do tmy a nemysli na nič
 Noc má svoju moc*

*Zlaté bodky sa pospájali
 do obrazcov
 Obrazce vytvorili príbeh
 Stráži ich tatko polmesiac
 Zresetuj myseľ
 Aha, jedna bodka padá
 Želaj si niečo*

Nina Kolčáková, 8.A,
 1. miesto v literárnej súťaži Majáčik

Nestihlo ani vyjsť slnko a Hanka bežala za susedou po radu. Tá jej povedala, že musí ísť za farárom, lebo dieťa, ktoré sa narodilo, nebolo pokrstené a dedičný hriech mu bráni prejsť do neba. Anna od farára dostala vodu posvätenú na Troch kráľov. Keď nastala noc, postavila sa žena s mužom k pivnici a čakali na svoje dieťa. Po jeho zjavení ho matka pokropila svätenou vodou so slovami: „Krstím ťa vedome i nevedome, Eva, v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého, amen.“

Ráno sa manželia prebudili a nemohli uveriť tomu, čo sa v noci udialo. Jedno však vedeli iste. Cítili sa tak, akoby im spadol kameň zo srdca. Dokonca sa začali usmievať a tešiť, tak ako kedysi. Vedeli, že ich dieťaťko je anjelikom. Od toho času sa však udiala ešte jedna zvláštnosť. Ľudia vravievali, že ich pivnica bola takmer vždy plná. Aj keď boli neúrodné roky, im sa urodilo vždy toľko, aby sa pivnička celá zaplnila. Rodina tak viac nikdy nepocítila hlad a s jedlom rada pomohla aj tým, čo potrebovali. Pri pivničke bolo často vídať biele kvetinky a zapálenú sviečku. Postupne ju však čas zrovnal so zemou a ako spomienku na dieťaťko ľudia postavili kríž, ktorý stojí pri potoku na nižnom konci dodnes.

Eva Perveková, 8.A,
 2. miesto v literárnej
 súťaži Majáčik, miestna povest

Prečo kvety na Magure tak nádherne voňajú

Ondrej zo Sihelného miloval prírodu. Rád sa túlal po lese, len tak ležal na lúke, nohy si máčal v studenom potôčku.

Nie raz sedel na neďalekom vršku dlho do noci, vdychoval vôňu kvetov, načúval šumu lesa. V jeden večer však Ondrej ostal na vršku dlhšie, pretože zaspal. Keď sa prebudil, bola hlboká noc, všade bola tma, avšak Ondrej vedel, že pri ňom niekto sedí. Počul niečí dych a cítil nádhernú vôňu.

„Kto si?“ opýtal sa „Som Ela, víla tohto vršku. A ty si kto, azda človek?“ „Som Ondrej.“

Od tohto dňa tu Ondrej trávil každý večer. Ela ho očarila natoľko, že nedokázal prestať myslieť na to, kedy sa zasa stretnú. Poznala tie najkrajšie zákutia lesa, o ktorých Ondrej ani len netušil. Spolu sedeli na najvyššej

jedli, chladili si nohy v tej najchladnejšej bystrine. Ela ukázala Ondrejovi, kde v okolí rastie najviac hríbov a kde sú kvety najliečivejšie. Povedala mu taktiež, že tento vršok medzi vilami volajú Magura, lebo kedysi dávno tam vládla sama mágia. Ondrej zas Ele rozprával o ľuďoch, o trápeniach i radoostiach smrteľníkov. No ako sa leto blížilo ku koncu, vzduch bol čoraz chladnejší, Ela bola čoraz smutnejšia. Až jedného dňa prišiel deň, ktorého sa Ondrej tak obával – deň rozlúčky.

„Už sa neuvidíme.“ povedala Ela. „Leto sa končí, kvety odkvitli. Len raz za život sa každá víla môže zjaviť človeku. Ja som sa rozhodla zjaviť tebe

a prežiť s tebou jedno leto. Nechám ti však jeden dar, ktorý ma ti bude pripomínať. Do kvetov na Magure vložím vôňu silnejšiu ako kdekolvek na svete.

Vôňu moju...

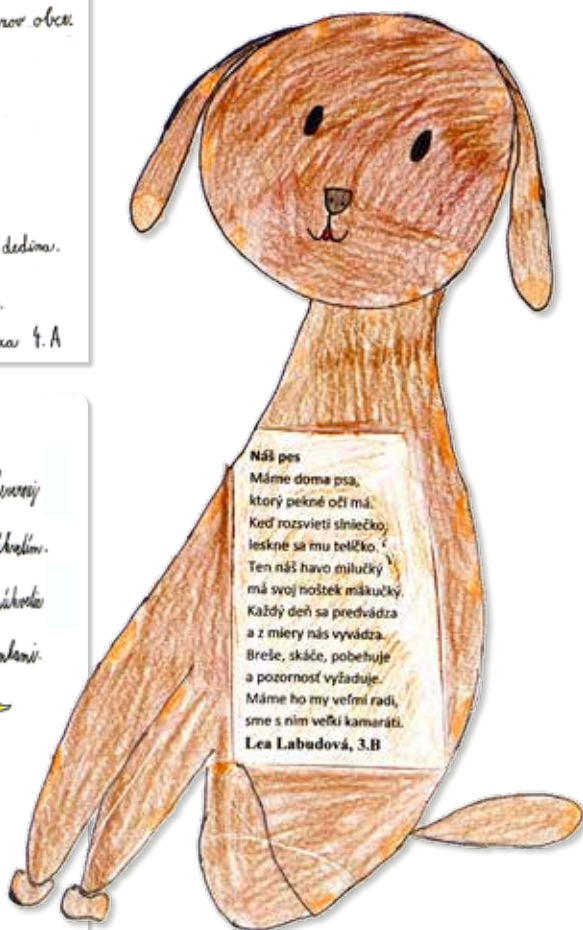
Od tohto dňa Ondrej Elu už nikdy nevidel. Každé leto sedával na Magure až do skorého rána, no Ela sa mu neukázala. No aj napriek tomu vedel, že je pri ňom. Cítil jej nádhernú kvetinovú vôňu.

Ondrej už síce nežije, no neďaleký vršok sa dodnes volá Magura.

Anežka Stašová, 6.B
1. miesto v literárnej súťaži Majáčik Čaro prírody

S - Uhlíniarsky potok. Pochádza dedinou.
I - Uhliči, kosodrevina. Odvodný náhon obce.
H - Hrádky. Uchí nad dedinou.
E - Erle. Tri bodliaky.
L - Larcov. Inými názvami.
N - Námeslovo. Chrást, ktorým ľuďmi dedina.
É - Egrese. Ovocie rastúce v nábrade.
Adam Ferenc 4.A

Ylčínica
Ylčínica je jednorázna rastlina. Pochádza zo Ylčiny Ameriky. Pochádza do čeládu arbutovité a veľkým súkvetím. Ylčínica môže dorásť až do výšky dvoch metrov, zároveň môže dorásť priemer 30 cm a veľkým súkvetím.
Adam Ferenc 4.A

2. miesto v literárnej súťaži Majáčik

Čaro prírody

Príroda je naše zlato,
chráňme si ju, máme na to.
Kto ju vníma veľmi málo,
prichádza o jej veľké čaro.

Čistí dušu a aj myseľ,
životu ľudskému dáva zmysel.
Krásou náš vždy pohladí,
dobrou náladou naladí.

Je to pre nás veľký dar,
niet pre ňu žiaden pár.
Farbami nás poteší
aj slzy nám vysuší.

Jar, leto, jeseň či zima,
čože nám to pripomína?
Neskutočný kolobeh,
čarovný sveta beh.
Tieto štyri obdobia
človeka vždy ohromia.

Tamara Vronková, 8.A, III. miesto
v celoslovenskej súťaži Villa Zerna

S - Slaná voda. Turistická oblasť OP.
I - uhliarske stromy. Lesy.
H - hríby. Zberajú hubárne.
E - elektronika, obchod, predajňa.
L - lúka. Tráva, poľa, hory.
N - náboženstvo - tára, kresťan, farnosť.
É - euro. Koruna, meno, peniaze.
NATÁLIA RUSNÁKOVÁ 4.A

Prázdniny na našom dvore

Ktoré dieťa by nemalo rado prázdniny? Tak je to aj so mnou, vždy sa na ne veľmi teším. Moja radosť sa vždy zvyšuje pri myšlienke, že prázdniny prežijem so starými rodičmi na našom dvore, kde máme rôzne zvieratá. Každé zviera má svoj príbytok. Je zaujímavé sledovať, ako medzi sebou vychádzajú.

Kôň Pedro

Je najväčší z našich zvierat. Pozoroval som dedka, ako ho cvičil. Z neposlušného žriebäťa vycvičil mocného a poslušného koňa. Dedko vycvičil už veľa koníkov, volali sa napr. : Savana, Sabina, Linda, Šiška a tento je Pedro.

Kravy a býky

Býky chováme na mäso. Kravy zas máme na mlieko, z ktorého neskôr urobíme korbáčiky. Kravy si najradšej pochutnávajú na čerstvej tráve a sene. Usilovne pomáhame s jeho kosným a sušením.

Prasatá

Máme ich na mäso. Dávame im väčšinou zvyšky a zmes, ktorú majú radi. Ich najväčšou maškrtou je, keď im pridáme ku obedu trochu mlieka.

Sliepky

Sliepky sú veľmi roztapašné, a preto majú kohúta, ktorý ich krotí. Najlepšie sú od nich vajčká a z nich sa dajú robiť rôzne jedlá.

Králiky

Tieto malé milé stvorenia tiež chováme na mäso. Keď sú malé, tak sú veľmi pekné a majú veľmi jemnú srst. Rád sa s nimi hrám.

Pes Max

Je to náš strážca dvora. Je veľmi učenniví, ale keď sa mu nechce, tak sa zo svojej budy ani nehne. Rád behá, hryzie kosti, obližuje veci a robí si, čo chce. Rád šantí.

Text a FOTO Matúš Vonšák, 6.B

Naše NAJ...

Zaujímavé záľuby

Človek si odnepamäti kráti čas prácou, ktorá ho naplňuje, spôsobuje mu radosť. Jeden si z dreva vyrezáva sošky, ďalší robí ozdoby z plechu, kovu, hlíny, pracuje v záhrade, vyšívá, hrá na hudobný nástroj... Pre mnohých sa takáto práca stáva aj živobytím a vtedy je to už naozaj šťastie. Lebo robiť to, čo ťa teší a ešte mať z toho zisk, je naozaj super.

V ďalších číslach časopisu sme sa preto rozhodli venovať práve takým kreatívnym ľuďom. Chceme písať o ich vášni a možno trochu inšpirovať aj vás, milí naši čitatelia, aby ste ničnerobenie vymenili za prácu, ktorá vás bude tešiť.

SOCHY Z PAPIERA

Moja teta, Martina Mazuráková, dokáže svojimi rukami premeniť papier na sochu. Precíznym skladaním nastrihaných papierikov tak vznikajú labute či košíčky, ktoré robia nielen jej ale aj druhým radosť. Rada mi odpovedala na pár položených otázok, aby sa tak s vami mohla o svoju záľubu podeliť.

Ako ste sa dostali k tejto záľube?

Počas pobytu v kúpeľoch som si všimla na recepcnom stole labuť zloženú z papiera, v tej chvíli mi napadla myšlienka: „Čo tak to skúsiť?“ A záľuba bola na svete!

Koľko rokov sa jej venujete?

Myslím si, že asi 5 rokov.

Aké boli vaše začiatky?

Pri príchode domov z pobytu som si sadla za notebook a začala som hľadať informácie o skladaní z papiera. Nebolo tam nič zaujímavé, no po dlhšom čase hľadania som zistila, že sa toto umenie volá origami a pochádza z Japonska. Toto pomenovanie sa používa pre všetky druhy papierových skladačiek, dokonca aj pre tie, ktoré nie sú pôvodne japonské. Tak som začala vášnivo hľadať na YouTube a tam bolo veľa návodov, ktoré som začala skúšať.

Aký bol váš prvý výrobok?

Zo začiatku to vyzeralo všelijako, dokonca a beznádejne. Strávila som pri tom veľa času. Skladanie jednotlivých dielov bolo náročné, nesedelo mi to tak, ako by som si predstavovala. Bolo to namáhavé, zdĺhavé a prácne. Chvilami ma to odrádzalo. Blízky sa to ale veľmi zapáčilo, a to ma začalo viac a viac motivovať.

Čo všetko ste poskladali?

Skladala som najmä labute, čínskych drakov, pávov, košíky, ale z papiera sa dá poskladať oveľa viac napr. vázy, zvieratá, ovocie, atď... Najradšej skladám asi labute.

Čo všetko potrebujete na výrobu labute?

Farebný a biely výkres. 15 farebných výkresov a bielych asi 30. Z toho spravím približne 150 farebných a 300 bielych dielikov, ktoré sa skladajú z obdĺžnika 8 x 6 cm.

Ako dlho vám trvá urobiť jednu labuť?

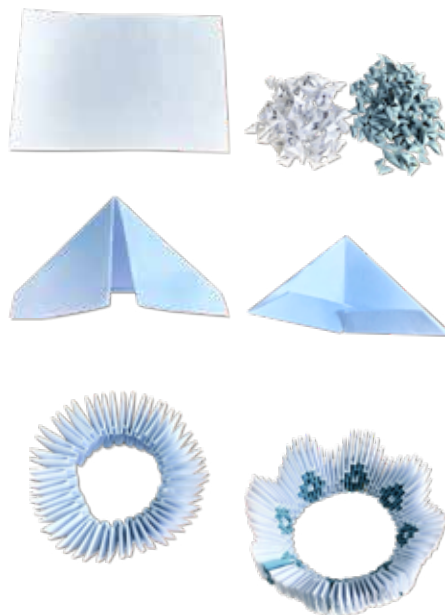
Skladanie aj strihanie mi zaberie jeden deň. Samotné skladanie labute mi trvá 2-3 hodiny.

Aké sú na vaše tvorenie ohlasy?

Celkom úspešné. Veľa ľuďom sa moje papierové výrobky páčia a zdobia ich príbytky. Nečakala som to a aj ma to veľmi prekvapilo, mám z toho radosť.

Text a FOTO Jozef Gnidiak, 9.A

AKO VYTVORIŤ LABUŤ – pracovný postup

Včela medonosná (Apis mellifera)

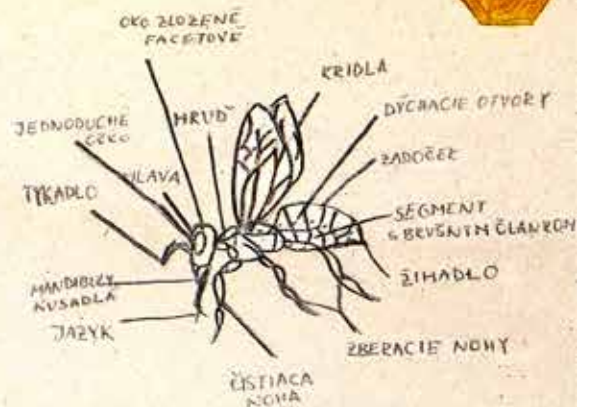
ROBOTNICA

MATKA

TRÚD

Včely žijú v spoločensktve.

Spoločensktvo včiel sa volá včelstvo.

Včelstvo tvorí: MATKA, ROBOTNICE a TRÚDY.

Žijú v roji v odľahlej dutine, napríklad v dutine stromov.

Jej vnútro tvorí voskové plásty so rôsobami potrány.

Včely môžu chovať aj človek. Odpaďova ich chová v úli.

Včely chováme kvôli medu, materskej kašičke, propolisu včelstvom vosku a včelstvom jidlu. Včely sa veľmi dobre orientujú v priestore.

VÝVOJ VČELY

1. Vajíčko
2. Sročná larva
3. Vysťahlá larva
4. Kukla
5. Dospelá včela (imago)

VČELIE PRODUKTY

MATERSKÁ
KAŠIČKA

MED

PROPOLIS

VČELÍ VOSK

Projekt MIŠKO Zvieratka

Včela

Včela žije vo veľkých spoločnostiach.
V hniezde žijú: plodná samička,
kralovná, včelí robotníci, samce - strážky.
Zbraň: včela je vybavená ihlom.

Strava: voda, peľ, nektár, sladké šťavy...

Telesné rozmery: dĺžka - kralovná 22 mm, strážky 20, robotníci 16 mm

Reprodukcia: vajíčka - 1500 denne

Účel: opelenie, med, vosk, propolis, včelí jed - farmácia, kozmetika

Zajac

Králík domáci - chováme ho pre mäso a kožušinu.
Jeho telo sa skladá - hlava, krk, trup, predné a zadné
končatiny, chvost. Králík je dlhý - 40 - 45 cm. Váha - 3 - 5 kg

Jeho telo je pokryté srstou.

Strava: tráva, mlieko, seno, voda, suchý chlieb...

Pes

Pes je najstaršia domestikovaná zvierka.
Je potomkom vlka a šakala. Pes je
najlepší priateľ človeka. Telo tvorí
dve predné, dve zadné končatiny, hlava,
trup, aj chvost. Strava: granulácie, mäso,
voda. Telo je pokryté srstou.

Miško Maslaňák, 2. A

Š	T	E	T	E	C	Ň	F	I	X	K	A	H	O	L	Ú	M	O	L	F
A	E	I	N	E	Č	E	L	B	O	N	A	M	U	G	R	Ú	Ž	Y	A
H	M	N	O	M	Y	L	I	T	E	R	A	T	Ú	R	A	K	Z	R	K
A	D	A	H	Á	Z	E	N	C	Y	K	L	O	P	É	D	I	A	I	T
C	E	V	J	C	A	J	T	E	N	I	S	J	Š	O	K	A	B	K	Y
H	R	O	T	E	L	O	C	V	I	Č	Ň	A	B	A	R	T	S	A	J
É	P	T	U	B	E	I	N	E	V	T	S	R	E	Č	B	O	E	O	R
M	A	S	Ž	O	V	M	S	P	O	K	O	L	D	A	H	Ú	R	T	S
I	K	E	Á	Ô	O	O	U	S	N	D	A	Č	A	Š	N	Í	K	L	Ľ
A	I	C	Á	T	N	E	Z	E	R	P	N	L	A	A	Z	I	O	N	E
C	P	J	A	Z	Y	K	V	U	Z	E	R	P	K	J	D	V	D	Ň	T
Z	E	A	Ť	S	O	K	Ž	A	Ť	Ú	S	Í	O	U	E	A	V	E	I
H	O	D	I	N	A	S	Č	S	K	A	M	Š	Y	N	L	Ž	Ľ	S	D
K	L	V	E	C	T	K	A	D	E	R	N	Í	Č	K	A	A	Ú	Á	A
Ž	I	A	K	V	Á	T	S	E	R	P	U	I	A	D	N	Ľ	Č	B	I
O	K	A	O	Š	Ř	T	R	A	C	I	N	Ž	I	N	K	Á	E	K	R
S	K	R	I	Ň	A	R	I	I	K	A	Ť	O	I	T	A	C	P	D	A
B	E	H	O	B	Z	O	R	C	E	Č	A	V	A	D	E	R	P	O	L
P	L	Ý	O	K	O	P	Y	M	E	D	V	E	Ď	D	L	S	V	M	T
A	!	V	F	Ľ	A	Š	A	A	B	R	A	F	A	R	G	O	T	O	F

Osemsmernovka

POUŽITÉ SLOVÁ:

ABECEDA, BEH, BÁSEŇ, CENA, CESTOVANIE, CHÉMIA, DEDINA, DOBRODRUŽSTVO, DOM, DRUH, ENCYKLOPÉDIA, EPIKA, FAKTY, FARBA, FIXKA, FOTOGRAF, FYZIKA, FLAŠA, GUMA, HAD, HOD, HODINA, IHLA, JAMA, JAR, JASTRAB, JAZYK, JELEŇ, JEŽ, KADERNÍČKA, KALKULAČKA, KNIŽNICA, KRESBA, KROK, KRUIŽIDLO, LAK, LITERATÚRA, LOM, LYRIKA, MAK, MEDVEĎ, MÚZEUM, NOS, NOVELA, NOVINY, NŮŽ, OBEC, OBLEČENIE, OBZOR, OBČERSTVENIE, OKO, OMYL, OSA, PERO, PES, PREDÁVAČ, PREDMET, PRESTÁVKA, PREZENTÁCIA, PREZUVKY, RAK, RECITÁCIA, RIADITEĽ, RÚŽ, SKRIŇA, SLOVENČINA, SPEV, SRNA, STRÚHADLO, SÚŤAŽ, TELOCVIČNA, TENIS, TEST, TEĽA, TOPÁNKY, TRIEDA, TRŇ, VAK, VEC, VEDEC, VLK, VOZ, VRANA, VÝHRA, ZRNO, ZÁHADA, ÚLOHA, ÚRAD, ÚĽ, ČAJ, ČAS, ČAŠA, ČAŠNÍK, LAD, LAN, ŠOK, ŠPORT, ŠTETEC, ŠÍP, ŤAVA, ŤAŽKOSŤ, ŽIAK

Kristína, Aneta Pindjaková

